

Mál nr. 13/2017**M og
vátryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar X.****Vinnuslys við grisjun skógar 15.6.2015.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, dags. 3.1.2017, ásamt fylgiskjölum.

Bréf V, dags. 19.1.2017, ásamt tímaskýrslu og athugasemdum X.

Málsatvik.

Í tjónstilkynningum sem liggja fyrir í málinu til Sjúkratrygginga Íslands og Vinnueftirlits ríkisins er atvikum slyss M lýst þannig að hann hafi fengið trjábol í bakið. Í málskoti er haft eftir M að hann hafi verið að bera 40 kg. trjádrumb með samstarfsmanni sínum hjá X og hafi þeir verið að leggja trjádrumbinn á kerru þegar samstarfsmaðurinn hafi misst drumbinn úr höndunum þannig að hann hafi runnið úr kerrunni og á M, sem þá hafi staðið um tvo metra frá kerrunni. Í málinu liggur einnig fyrir að M leitaði til læknis um viku eftir umrætt atvik og lýsti atvikum þá á svipaðan hátt.

M telur að X beri skaðabótaábyrgð vegna afleiðinga slyssins þar sem óforsvaranlegt hafi verið af hálfu X að láta starfsmenn bera svona þungar byrðar auk þess sem slysið megi rekja til aðgæsluleysis samstarfsmanns M og verkstjóra. Einnig telur M að X hafi vanrækt tilkynningarskyldu til Vinnueftirlitsins skv. 79. gr. laga nr. 46/1980 og skv. dómaframkvæmd verði því að leggja lýsingu M af atvikum málsins til grundvallar við mat á sönnun atvika.

V telur að lýsing M á atvikum málsins geti vart staðist og sé ólíklegt að trjádrumbur hafi getað lent á baki M ef hann stóð í tveggja metra fjarlægð frá kerrunni. Það séu því engin efni til þess að ætla að X beri skaðabótaábyrgð vegna slyss M. Einnig bendir V á að M hafi mætt til vinnu eftir atvikið og þannig hafi tilkynningarskylda til Vinnueftirlitsins ekki stofnast.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 skal atvinnurekandi án ástæðulausrar tafar tilkynna til Vinnueftirlitsins öll slys þar sem starfsmaður deyr eða verður óvinnufær í einn eða fleiri daga, auk þess dags sem slysið varð. Ekki liggur fyrir að M hafi orðið óvinnufær strax og af læknisvottorðum verður ekki annað séð en að hann leiti fyrst til læknis nokkrum dögum eftir atvikið. Eins og hér stendur á verður ekki talið að X hafi vanrækt skyldur sínar samkvæmt nefndu lagaákvæði þannig að á hann verði felld sönnunarbyrði um málsatvik að því marki sem þau kunna að vera umdeild. Þegar litið er til atvika í heild og þeirra athafnaskyldna sem hvíldu á X skv. lögum nr. 46/1980 og reglum þeim tengdum, verður ekki séð að óhapp það, sem virðist hafa leitt til þess að M fékk trjádrumb í bakið, hafi verið vegna vanrækslu á skyldum X eða gáleysi samstarfsmanns M heldur vegna óhappatilviks sem X ber ekki ábyrgð á. M á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 21. febrúar 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.